

311. VII. 1. 226/.

49.

TACKSAMHETENS TÅRAR,

VID

Afledne Theol. DOCTORENS, Oeconomiae PROFES-
SORENS vid KONGL. Akademien i Åbo, LEDAMO-
TENS, af KONGL. MAJ:TS WASA ORDEN, af KONGL.
Vetenskaps Academ. och KONGL. Patriotiska Sällskapet i
Stockholm, af KEJSERLIGA Oeconomiska Societeten i St.
Petersburg, samt Vitterhets och Lärdoms Samhällen
i Upsala, Gøtheborg och Lund,

HERR PEHR KALMS

GRAF,

DEN 21. NOVEMBER. 1779.

Af
S. Kreander

Å B O,

Tryckt hos Kongl. Acad. Boktr. J. C. FRENCKELLS Enka.

MF 4741

TACKSÄGNETS TÅRAN

V

Allmogens Theol. DOCTORENS, Oeconomus PROFFS.
SÖRRENS vid Kongl. Acahemien i Åbo, LEDAMO.
TENS, vid Kongl. Majts WASA-Orden, af Kongl.
Verordnes Acahem och Kongl. Patriotiska Sällskapet i
Åbo, af Kungliga Oeconomiska Societeten i Åbo
Påstånds, samt Västerns och Länns Samhällets
i Upsala, Göteborg och Lund.

PETER KALMS

GRAF,

Den 21. November. 1770.

A B O.

Tryckt hos Kongl. Akad. Boktr. J. C. FRANKELIUS i Åbo.

Gråt, Sång-Gudinna! gråt; hvar är din Vän, min Far?
Ach vi ha honom mist: jag allt förlorat har.
At tolka din förlust, och hvad mitt hjärta sårar,
Du mer ej quäden har, du har blott dina tårar.
Men kan du denna grift med blotta tårar se?
Du blott ej tårar bår, du bår din dyrkan ge.
Din vördnad och din gråt ej evigt vände åter.

En enda tröst du har: du icke ensam gräter.
Ach Ungdom! Finnlands hopp, Europas lärda Folk!
I gråten länge nog en stor naturens Tolk,
En helgad Präst i GUDs och i naturens tempel,
Hvars hjärta och hvars vett bar bägges dyra stempel.
Och du Wäst-Inders land! hvurs frihet HAN först spått, (*)
Dår i naturens spår HAN trötta fjåt har gått,
HAN dina skatter först drog fram ur glömskans mörja,
Du vörda bår HANS stoft, ej blott i tyfnad sörja;
HAN dig i huset drog: res upp HANS ärestod.
Och (†) Aura! likna ej den forna glömskans flod;
Ej någonsin ditt Folk Dens minne bår förlora,
Som utmärkt prydnad var för Aura och Aurora.

HAN

(*) Se Amerikanska Refan på åtskill. ställ.

(†) Det är bekant, at den genom Åbo Stad flytande ålfven bår namn af Aura, och det i sagde Stad inrättade Veten-skaps och Vitterhets Sällskapet, af Aurora.

HAN deras äre-namn, och Sveas sanna vål,
Har tjänt med allt sitt vett, sin dygd och hela själ.
Ej griller, skryt och grål HANS hushålls vett begräva,
HAN tyft och tålig sägs med arbets-bördan slafva.
Natur! du self hvars lopp, hvars enfald, Majeståt,
HAN forskat ut och vift, i alla dina fjät,
Med GUDS Församlings sorg, du bår din gråt förena.

Så, fälle KALM! DIN Slägt ej förjer DIG allena;
Den af DITT lif, DIN dödd, et muntrings-ämne har,
Fast af DIN flit och vård blott minnet lämnas kvar.
At namn af DIG, som Son, som Måg, som Enka båra,
I arf ej vinning är, men en odöalig åra.
Ja, KALM! Du obelönt har haftat til DIN graf:
Den lön DIG Himlen ger, som Jorden icke gaf.

S. KREANDER.